

[P. Mortensen.]

cember 1948 udelukkede fra at erhverve dansk indfødsret i henhold til reglerne i loven af 18. april 1925 om erhvervelse og fortabelse af dansk indfødsret. Det var altså en tidsbegrænset udelukkelse, der her fandt sted, indtil man i henhold til den nævnte særlov havde fået foretaget den udrensning eller den sondring mellem gode og mindre gode borgere, som var påkrævet. Denne særtilstand er imidlertid nu ophævet ved særlovens bortfald den 1. januar 1949, og herefter er de personer, der omfattedes af særloven, atter ligestillede med andre fremmede statsborgere, forsåvidt angår adgang til at erhverve indfødsret som følge af fødsel og forbliven her i riget, indtil de har nået skelsår og alder. Imidlertid har vi i den nye lov om dansk indfødsret, den som jeg tidligere nævnte, og som træder i kraft den 1. januar 1951, i lovens § 3, stk. 2, en bestemmelse om, at når riget er i krig, kan borgere i fjendtlig stat ikke erhverve indfødsret i Danmark, og det samme gælder statsløse, der senest har været statsborgere i fjendtlig stat. Da Danmark betragtes som krigsførende i den sidste verdenskrig, og da krigstilstanden mellem de allierede nationer og Tyskland endnu ikke er ophævet, vil den nævnte bestemmelse i § 3, stk. 2, i den nye lov om dansk indfødsret betyde, at tyske statsborgere og statsløse, der senest har været tyske statsborgere, påny kommer til at indtage en særstilling i forhold til indfødsretslovgivningen. Dette har ikke været tilsigtet ved den nye lovs gennemførelse, og indenrigs- og boligministeren stiller derfor ændringsforslag nr. 4, der går ud på, at den ved nærværende lovs ikrafttræden bestående tilstand mellem Danmark og Tyskland ikke skal være til hinder for, at tyske statsborgere eller statsløse, der senest har været i besiddelse af tysk statsborgerret, kan erhverve dansk indfødsret i henhold til § 3 i loven af 27. maj 1950 om dansk indfødsret.

De bestemmelser, jeg her har nævnt, synes at være rimelige og nødvendige, og jeg skal på hele udvalgets vegne også anbefale dette lovforslag og de dertil stillede ændringsforslag til vedtagelse i det høje ting.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg vil gerne have lov til at sige udvalgets ærede ordfører og hele udvalget tak for det arbejde, der er nedlagt i den række af indfødsretslove, som det høje ting nu er i færd med at vedtage. Jeg vil have lov

til at sætte en streg under en enkelt bemærkning, som den ærede ordfører gjorde med hensyn til de muligheder, der foreligger for os for at forspilde resultaterne af, at vi nu har opnået en ensartet lovgivning på indfødsretsområdet i de nordiske lande. Den ærede ordfører gjorde den bemærkning, at muligheden for at bevare en ensartet lovgivning forudsætter, at administrationen af lovgivningen også svarer til de bestræbelser, man har gjort sig for at skaffe mere ensartethed tilveje. Det er fuldstændig rigtigt, at hvis administrationerne gennem enkeltafgørelserne slår ind på hver sin vej i disse lande, vil der ikke gå så forfærdelig mange år, før det ikke længere er til at se, at der har været et ensartet grundlag. I den anledning vil jeg da sige, at jeg må mene, at det må være enhver indenrigsministers opgave at sørge for, at der i alt fald i begyndelsen af denne lovs gennemførelse i praksis knyttes en meget intim forbindelse med administrationerne i de nordiske lande på dette område.

Jeg vil også gerne have lov til at takke udvalget, fordi det har medvirket til, at vi nu i det tredje af de her foreliggende lovforslag har opnået, at de mangler i indfødsretlig henseende, som opstod ved forbundslovens skibbrud, er blevet udbedret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1—3, § 1, således ændret, og § 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: Som nævnt af udvalgets ordfører indstiller udvalget, at det vedbliver at bestå indtil rigsdagssamlingens slutning. Dersom ingen gør indsigelse herimod, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag var:

Anden behandling af forslag til lov om erhvervelse eller bevarelse af indfødsret uanset bestemmelserne i lov nr. 379 af 12. juli 1946.

(Første behandling findes i tidenden sp. 24; udvalgets betænkning findes i tillæg B, sp. 61).